

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการมองในแง่ดี กับ พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบต่างๆ ของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเผชิญปัญหาในพนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานรายวันของ โรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์แห่งหนึ่งในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดลำพูน จำนวน 300 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบวัดพฤติกรรมการเผชิญ ปัญหา 3) แบบวัดการมองในแง่ดี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นการแก้ปัญหา พฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบ มุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการแก้ปัญหา และพฤติกรรมการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่ สนับสนุนการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์กับการมองโลกในแง่ดีของพนักงาน อย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติ

2. พนักงานเพศหญิง มีพฤติกรรมในการเผชิญปัญหาแบบมุ่งเน้นอารมณ์สนับสนุนการ แก้ปัญหาและแบบมุ่งเน้นอารมณ์ไม่สนับสนุนการแก้ปัญหา มากกว่าพนักงานเพศชาย อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานที่มีอายุการทำงานและสถานภาพสมรสแตกต่างกัน มี พฤติกรรมการเผชิญปัญหาทั้ง 3 แบบ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

The objectives of this study were to find a correlation between optimism and coping behavior and to study coping behavior on different personal factors of Employee in Industrial factory. The research material was a questionnaire consisted of three parts : 1) personal data 2) The Cope Inventory 3) an Optimism Scale.

The result are as follow :

1. All types of coping behavior are not significantly correlated with optimism.
2. Female staffs use more Emotion-focused strategies, both problem sloving supportive and non-problem sloving supportive than male staffs at .05 level of significant. Then, staffs who have different working experience and marital status have different types of coping behavior with no significant level.